

ČERVENÁNÍ

aneb sprostonárodní
říkadla, básně a balady

ilustrace

PETR URBAN

ČERVENÁNÍ

aneb sprostonárodní
říkadla, básně a balady

ilustrace

PETR URBAN

© Illustrations Petr Urban, 2009
© NAKLADATELSTVÍ XYZ, 2015

ISBN 978-80-7505-208-7

... TAK JDEM NA PŘEDEHRU...
PŘEČTU TI DVĚ BALADY A PAK
TI PROVĚTRÁM FALDY!

ČESKÉ A
MORAVSKÉ
SPÍSOKY ANEB
BALADY
A ŽALOSTI

x-y-z

Luk.

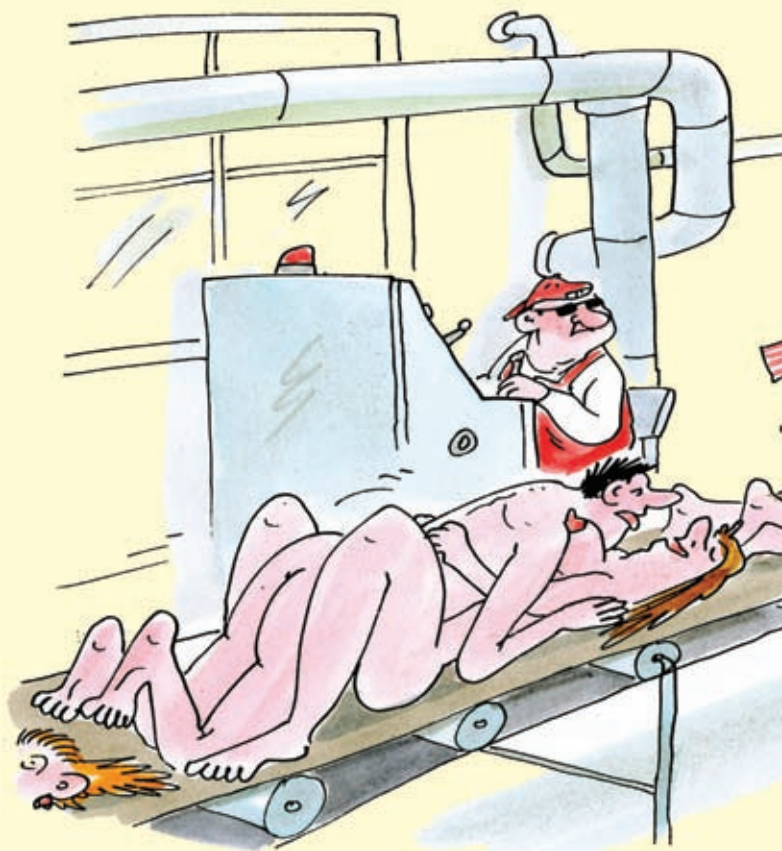

Slovo úvodem

K rozhodnutí nabídnout čtenářům ucelený výběr nejzajímavějších a „nejlechtivějších“ lidových básní, říkadel a písní jsme dospěli po dlouhých úvahách podpořených zkušenostmi a praktickými znalostmi v oblasti vydávání lidové slovesnosti. K přesvědčivému obrazu naší národní povahy totiž neoddiskutovatelně patří i tato většinou (a velmi nesprávně) „cudně odvracená tvář“. Kniha, již držíte v rukou, je proto – v nejlepším slova smyslu – kratochvilnou četbou, na své si přijdou doslova všichni: jak ti, které zajímá lidová slovesnost, tak ti, jimž je bližší onen erotický prvek obsažený vrchovatou měrou ve všech shromážděných textech. Navíc nezůstalo pouze u slov. Kongeniální ilustrace Petra Urbana skvěle dotvářejí celkovou atmosféru textu a v neposlední řadě jej na mnoha místech žádoucím způsobem aktualizují.

redakce

ABECEDA

*Prichází k vám abeceda,
nečíst ji, tak to se nedá,
dozvíte se u okamžiku
o prcání, o výstřiku.*

*Představí se u celé kráse
mrd jak na běžícím páse.*

Antonius přeučný
klátil jenom mladé ženy
a že je klátil učeně,
měl čuráka jak štěně.

Bouška, když jel do nebe,
křičel: „Hergot, to to zebe!“
dojel tam sic vesele,
zmrzlo mu půl prdele!

Ctěný Adam mrdalista
neměl v ráji dosti místa
a že jenom Evu klátil
pámbu z Edenu ho vrátil.

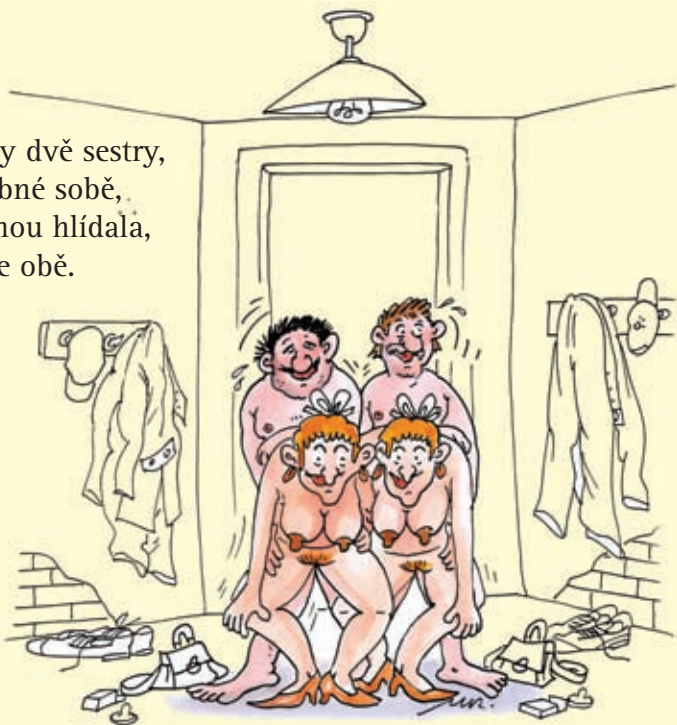

Doubravka šla do manévru,
měla s sebou fíru,
von jí ho tam našpuntoval,
až jí roztrh díru.

Evžen, velké motovidlo,
čuráka měl jako bidlo,
jak naň napích holku,
prděla hned šmolku.

Fešné byly dvě sestry,
moc podobné sobě,
jedna druhou hlídala,
zkurvily se obě.

Grófka Katka Helebronská,
to vám byla kurva svinská,
jak čuráka viděla,
hned ho tam mít musela.

Hle, laple jsou u kundy dvířka,
nejčernější má uhlířka:
hezky vláčné zůstanou,
když se natrou smetanou.

Chlípna slečna za Kolínem
posejpala prdel kmínem,
prdel kmínem, kundu mákem,
zamíchala to čurákem.

In Napoleon Bonapart,
roztrh kundu na capart,
a když přišel na Helenu,
měl už na něm jenom plenu.

Jemná Ofélie do kláštera
šla jen k vůli Hamletu,
že jí doved vypucovat
tu panenskou lafetu.

Když Dalibor nemoh hráti,
chtěl si aspoň zamrdati.
Ďábel šoupá v pekle,
má to aspoň v teple.

Lidi, po syrečku bývá sračka,
po hrášku se prdí,
s kundou není žádná hračka,
každý v světě tvrdí.

Malé blešky pod vanou
často hrály kopanou,
do náprstků sraly, chcaly
a potom s tím lajnovaly.

Než Goliáše porazil
David co měl víru,
čuráka mu urazil
nechal mu tam díru.

Opat a abatyše
ve své cele šoustaj tiše,
von jí ho tam napařil,
až se mu tam zavařil.

Pan Sokrates byl velký muž,
do huby on mrdal už,
čuráka měl jako pěst,
dělal minet o sto šest.

Rozhádaly se dvě babičky
o kousíček másla,
chytily se za chcapičky,
jedna druhou třásla.

Statná Téra panovnice
mrdala vždy převelice,
měla ráda vojáky,
cucala jim čuráky.

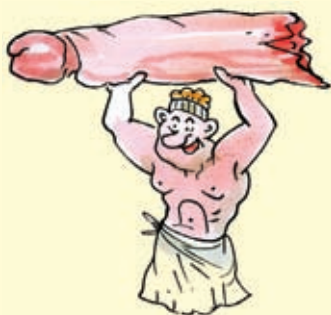

Teď usrala se Uršulinka,
voněla jak konvalinka,
sestry jak to cítily,
prdelema svítily.

Už se asi letos nevdám,
tak to já si ještě počkám,
chlupy svážu do ranečku,
kundu hodím kočkám.

V Africe a Americe
mrdá se jak ve fabrice,
všude mrdaj vesele,
v Berlíně do prdele.

W enzelovi na ostrově
zdálo se o fešné vdově,
sotva že se probudil,
čuráčka si pohonil.

Za tohleto povídání,
vylížete si prdel, páni,
nechte nasrat do huby,
strčte jazyk do prdele,
vycucejte holuby.

Někdo málo, někdo moc,
dej vám pámbu dobrou noc.

BALADY

*Jeptiška či abatyše
na ptáku si sedí tiše,
snad má aspoň na zřeteli,
zda se do ní schová celý,
když to neví, zažhne sirku,
jakkpak já mám velkou díрку?*

*A prcá jako zamláda
ted' začíná balada.*

Balada noční

Dvanáctá bije – hodina duchů...
Klid... Ani šelest nezazní k uchu.
Z oblohy měsíc kouká po očku,
jak kdesi kocour pigluje kočku...

Z oblohy dolů měsíček mhourá...
Vytřepán kocour domů se šourá.
Tu, hle! Sem jakás postava míří,
kroky má vratké, v hlavě mu víří.

Muziky, piva, karbanu přítel,
má prázdné kapsy, však plný pytel.
Hle, dívka jakás skrývá se v rohu,
rukou mu kyne – zastavil nohu.

Tisknou se k sobě, chuť oba láká,
on mačká kundu, ona zas ptáka.
Sukně jsou vzhůru, kalhoty dolů,
stojačky čile mrdají spolu.

Už jim to stříká, už se to lije...
Měsíček kouká, dvanáctá bije...

Baronesa na honě

Hleďte slečnu baronesu,
s lokajem jak jede k lesu,
ona napřed a on za ní
koně svého popohání.

Jedou skrze houští, chvojí,
lokajovi čurec stojí.
Vtom tu něco v temném křoví
baronesu znepokojí.

Musí snášet velká muka,
mezi stehna ruku strká,
sukénky nahoru zvedá,
v kundě stále něco hledá.

Tu zůstane s koněm státi,
k lokajovi se obrátí:
„Slyšíš, Johann?! Nikdo tady,
potřebuji tvojí rady.

Ale rychle, neb čas spěchá!
Do kundy mně vlezla blecha,
kouše mne tam, škrábe, trápí,
jistě že má ostré drápy!

A tak se měj rychle k činu!
Jak vyhnat tu protivinu?“
Přitom stojíc na svém koni,
blechu v kundě prstem honí.

Lokaj vážně hlavou kývá,
v duchu se jen pousmívá:
„Mám-li odhodlat se k práci,
raďte svolit k operaci.

Rád pomohu, neb mám vždycky
s sebou nástroj chirurgický.
Přesvědčit se raďte, prosím,
v kalhotách jej s sebou nosím.“
Baronesa, zrudlá v líci,
sáhne mu na nohavici.
„Nuže, raďte z koně dolů,
ať je konec tomu bolu.“

Baronesa z koně skočí,
lokajovi svítí oči.
„Raďte položit se v mechu,
začnem honiti tu blechu.

Je zde tak velebné ticho...
Raďte jen odkryti břicho:
pod prdel vám vložím sedlo,
aby se to místo zvedlo.

Teď laskavě ulehněte,
stehna hezky roztáhněte.“
Lokaj rychle livrej svléká,
z čela pot mu při tom stéká.

Baronesa není líná,
poklopec mu rozepíná,
konečně se k zemi sehne,
odkryje se a si lehne.

